

vertonen. De uitgebrande huizen en ingestorte daken laten zich steeds meer wegdrücken door nieuwbouw, maar voeren je zo nu en dan toch even naar de zwarte bladzijde uit de geschiedenis. Hoe overweldigend is dan weer de brug van Šibenik, een over de heuvelruggen uitgespreide stad die in het centrum met zijn steegjes en straatjes van natuursteen één en al historie ademt.

Tot het hoogtepunt van de reis behoren de watervallen van Krka, met de meest spectaculaire bij Skradinski Bak. Daar klettert het water over zeventien cascades met een totale lengte van 800 meter naar beneden. Dit nationale park met zijn rijke vegetatie ligt in het ruwe Karsgebied, het achterland van Šibenik. Vanaf de berg Dinara duikt de rivier Krka over een afstand van 72,5 kilometer 242 meter naar beneden, om via het Prokljansko-meer in de zee uit te monden. Op dag vijf staat Zadar als bestemming op het programma, een oude en ommuurde mediterrane havenstad op een schiereiland, via een brug verbonden met het nieuwere deel. Romeinse, middeleeuwse en renaissance-invloeden geven een rijkdom aan historische schatten. Na de overnachting in deze sfeer wacht de beklimming van het Velebit-gebergte, gevolgd door een binnenlandse tocht naar Plitvice, dat al in 1949 als nationaal park erkend werd en sinds 1979 onder Unesco-bescherming staat. Tijdens de zevende en laatste dag van de Croatia Highlights Tour geeft de Kvarner Baai zich weer bloot, waarna iedereen arriveert in het pittoreske dorpje Kastav met zijn stadsmuren en zijn uit 1571 stammende loggia, gebouwd voor gemeenteraadvergaderingen en rechtspraak.

Zonder enig gevoel van gejaagdheid snuif je in een week tijd volop cultuur op, doorkruis je de meest adembenemende landschappen met je youngtimer, geniet je tussendoor van uitstekende gerechten en verwerk je in gerieflijke hotels met veelal mooi uitzicht rustig alle indrukken. Een niet te onderschatten component binnen de vakantiebeleving vormt het gegeven dat je nu eens niet zelf alles hoeft te regelen, zoals het hele jaar door, terwijl je toch kunt gaan en staan waar je wilt en niet gekluisterd bent aan één resort met voor de variatie hooguit wat busexcursies. Bij alle ontspanning bouw je ter afwisseling je eigen portie spanning op door je auto eens lekker aan de tand te voelen, zonder te worden onderworpen aan een plaag van verkeersdrempels, stoplichten, files en andere factoren die je telkens tot contact met het rempedaal drijven. Dat alles dan in een land waar het massatoerisme nog lang niet overheerst, maar wel ingesteld op gastvrijheid. Wil je je youngtimer echt eens onbelemmerd uitlaten én hem beter door en door leren kennen, gooi het dan op de Kroatische toer. |

Meer informatie: www.roads4classics.com

"IN 1983 ZATEN WE HIER OOK; ZELFDE HOTEL" NICO & INGRID ESKES

Roads4classicS kwam onder een vergrootglas te liggen, want Nico en Ingrid Eskes hebben allebei een achtergrond in de reisbranche. Zij zegt, ter geruststelling: "Het is allemaal hartstikke goed geregeld, hoor. Prettig gezelschap bovendien, internationaal georiënteerd en met de liefde voor het rijden met oldtimers als verbindende factor." Het Brabantse echtpaar mengde zich in het clubje met een Citroën CX Athéna uit 1979, de laatste aanwinst van een kwintet hydropneumaten aan het thuisfront, waartoe ook een DS, BX, XM en C6 behoren. "Dat gaat uitstekend hier, in Kroatië," meldt Nico Eskes, die de Citroëfilie in zijn vroege jeugd al opliep, met pa als trouwe klant van het merk. "Met de CX houd ik de Matra Murena en de Porsche Boxster in de groep probleemloos bij tijdens het betere bochtenwerk. Ongelooflijk hoe hij aan de weg plakt en in een soort flow belandt. Van oneffenheden merk je helemaal niks; er gaat simpelweg niets boven het hydropneumatische veersysteem. Qua betrouwbaarheid doet hij het trouwens ook super, zonder één enkel probleem." De vooroordelen over oude Franse auto's kunnen dus overboord gezet worden.

Voor beiden vormt Kroatië bekend terrein. "Ik kwam er in 1976 voor het eerst als 18- of 19-jarige met een kayakkamp," vertelt Ingrid Eskes. "In 1983 zaten we hier ook; nota bene in hetzelfde hotel als waar we deze week een keer overnachten hebben: Jure in Šibenik. Dat ziet er inmiddels wel een heel stuk anders uit en ook in de rest van het land zien we veel ontwikkeling, alleen al voor wat het wegennet betreft. Destijds was het grootste deel onverhard, herinner ik me. Paard en kar reden nog volop rond, al werden in stedelijke gebieden al redelijk wat

auto's gebruikt. In het binnenland bleken de mensen nauwelijks ingesteld op toerisme, maar met Duits kon je aardig terecht, zolang je tenminste duidelijk liet merken dat je niet uit dat land kwam. In die jaren lag dat erg gevoelig. Zei je dat je Hollands was, dan zat het wel goed. De sporen die de Joegoslavische oorlog in de jaren negentig achterliet, zie je vandaag de dag op een aantal plekken nog terug. Het restaurant waar we nu zitten, werd met de grond gelijk gemaakt en later herbouwd."

